

Frivillig leder - ledelse i danske soldaterforeninger. Hæren bag Hæren

Handelshøjskolens Forlag 2010

Introduktion

Frivillige organisationer har eksisteret i mere end ét hundrede år omend ofte lidt upåagtet af presse og offentlighed. Ledelse i og af frivillige organisationer er i stor udstrækning lagt i hænderne på frivillige ledere med eller uden egentlig professionel lederuddannelse eller tidligere ledererfaring.

En frivillig leder kan beskrives som en person, der bruger sin fritid på at udøve ledervirksomhed uden at få løn herfor - udover selvfølgelig den løn, der ligger i selve oplevelsen.

Får en frivillig løn, er vedkommende ikke frivillig i dette ords egentlige betydning, men er ansat. Det betyder ikke, at en frivillig leder ikke kan få dækket specifikke udgifter uden af den grund at blive betegnet som ansat.

I denne bog er soldaterforeningsbevægelsen anvendt som eksempel på en stor frivillig organisation med en historie, der strækker sig over halvandet hundrede år.

Denne bevægelse baseredes oprindeligt på hærens regimenter, hvor de enkelte medlemmer er foreningens grundlag. Nogle foreninger er organiseret som område- eller landsdækkende foreninger, hvor medlemmerne i princippet ikke er enkeltpersoner, men foreninger. Endelig er mange af hærens landsdækkende foreninger samlet i en fælles overordnet organisation, Danske Soldaterforeningers Landsraad.

Det, der karakteriserer soldaterforeningerne, er, at deres virke er værdibaseret. Nok er der noget med "Gud, Konge og Fædrelandet" over bevægelsen, men for det enkelte medlem er **kammeratskabet** den bærende værdi.

Forfatterne af denne bog repræsenterer to regimentsforeninger, en sammenslutning af forskellige soldaterforeninger og en landsforening samt landsrådet.

Vi er alle, bortset fra én, afgået fra vore respektive funktioner som frivillige ledere, ligesom de fire af os i øvrigt nyder pensionisttilværelsen.

Den ene af forfatterne er endnu erhvervsaktiv ligesom han fortsat er formand for ovenfor nævnte sammenslutning. Han har en grafisk virksomhed, hvorfor vi selvfølgelig har udnyttet hans ekspertise på dette område.

Nok har vi alle erfaring som ledere af en organisation i soldaterforeningsbevægelsen, men vor baggrund i øvrigt er meget forskellig.

Vi har derfor valgt at skrive de enkelte kapitler under navn bortset fra denne introduktion, som vi alle har ansvaret for.

Forfatterne er individualister. Vi foretrækker at sidde for enden af bordet og vor samlede erfaring med at "sidde i rundkreds" er meget begrænset. At indgå i et samarbejde mellem ligestillede, hvor ens stemme har samme vægt som de andres, har været en uvant samarbejdsform for mange af os. Vort samarbejde har der ud over været hæmmet af, at to af forfatterne har skullet tilbagelægge store geografiske afstande for at komme til møderne. Af hensyn hertil er antallet af møder søgt begrænset. Og da ikke alle har haft adgang til computer, ligesom der har været en par computernedbrud, har dette alt i alt sinket mulighederne for at finde frem til en hensigtsmæssig form for samarbejde.

Men et samlet resultat har vi da opnået.

Bogen er bygget op med en generel beskrivelse af soldaterforeningsbevægelsen efterfulgt af et kapitel om en soldaterforening baseret på et regiment, *Sjællandske Livregiments Soldaterforening*. Dernæst følger kapitlet, *De Blå Baretter*, der er en regimentsforening uden regiment. Det er der en naturlig grund til, idet foreningen er dannet af medlemmer fra forskellige regimente og militære tjenestesteder. Det oprindelige administrative samlingspunkt var den tidligere FN-Afdeling, i dag Det Danske Internationale Logistik Center (DANILOG).

Medlemmerne i de to her nævnte soldaterforeninger er de enkelte soldaterforeningsmedlemmer.

Dernæst følger kapitlet om *Sydsjællandske Soldaterforeningers Centralsammenslutning*, der består af lokale foreninger fra flere forskellige landsdækkende foreninger. Næste kapitel er om *Danske Feltartilleriforeninger*, der omfatter regimentsforeninger ved artilleriregimentene.

Medlemmerne af disse to foreninger er i princippet foreninger, hvor den første er lokalt organiseret, medens den anden samler foreninger fra våbenarten artilleriet.

Inden *Afslutningen* gives en beskrivelse af paraplyorganisationen *Danske Soldaterforeningers Landsraad*, hvis medlemmer er landsdækkende soldaterforeninger.

Endelig er der tilføjet et antal tillæg, der går mere i detaljen

Vi har været kritiske, for det er ikke altid lige nemt at være frivillig leder af frivillige, slet ikke når de frivillige er gamle soldater.

Det har været vort mål at vise, at der findes en mangfoldighed af ledere, hvor der udvises store forskelle i udøvelsen af ledervirket. Man kan efter vor opfattelse ikke opstille en model for **den** perfekte leder – højst for **en** perfekt leder.

Vi kommer ikke med færdige meninger, men beretter blot om vore egne erhvervede erfaringer som ledere i et frivillighedsmiljø, repræsenterende forskellige foreninger på forskellige niveauer.